

POSUDEK

vedoucího diplomové práce

Jméno a příjmení studenta/studentky: Petra Kollrossová
Název práce: Právo dítěte vyjádřit se ve smyslu čl. 12 Úmluvy o právech dítěte
Titul, jméno a příjmení vedoucího práce: Mgr. Jaroslav Větrovský, Ph.D.
Pracoviště vedoucího práce: ZČU, Právnická fakulta, Katedra mezinárodního práva

Předložená diplomová práce (DP) se nerodila lehce. Její výsledná podoba je jakýmsi průnikem zájmu diplomantky o zvolenou oblast, resp. o postavení dítěte jako takové, a nedostatečného času, který jí zbyl pro samotné psaní. Diplomantka se na toto psaní systematicky připravovala a navštěvovala za tím účelem i předmět „Diplomový seminář“ pořádaný KMP. Avšak vlivem různých osobních důvodů i administrativních problémů (které jí nelze všechny připisovat k tíži) se jí čas vyhrazený pro psaní zúžil na několik málo týdnů, jež bezprostředně předcházely odevzdání DP. Tyto dvě protichůdné tendence se promítají i do hodnocení uvedeného v tomto posudku.

Z hlediska splnění formálních požadavků kladených na tento typ práce je kvalita předložené DP uspokojivá. Je třeba ocenit dobrou odbornou terminologii, kterou diplomantka používá, a zejména fakt, že převzaté informace náležitým způsobem propojuje s příslušnými zdroji. Také jazyková (gramatická) úroveň práce je vcelku dobrá. Různé překlepy či gramatické chyby se sice objevují, avšak stále ještě ve snesitelné míře. Je pouze škoda, že si diplomatka lépe neosvojila pravidla, jimiž se řídíme při psaní poznámek pod čarou a ty tak často nedodržují předepsanou formu.

Pokud jde o obsah práce, vysoce hodnotím zejména skutečnost, že diplomantka při psaní vycházela z množství různorodých pramenů primární i sekundární povahy. Vedle odborné literatury jsou v práci rozebírány nálezy českého Ústavního soud, rozsudky ESLP i stanoviska Výboru pro práva dítěte. Práce s literaturou je, pravda, poněkud horší, nevyvážená, založená z velké části na dvou titulech, z nichž pouze jeden je zaměřen na mezinárodní právo (mám na mysli český komentář Úmluvy o právech dítěte). Dostupnost zahraniční knih a článků týkajících se článku 12 Úmluvy přítom není problematická.

Různorodost pramenů se pozitivně odráží na obsahu DP v tom smyslu, že text není pouhým výčtem relevantních informací. Diplomantka jednotlivé prameny srovnává a konfrontuje. Práce tak rozhodně nepostrádá vlastní přínos autorky. Na druhou stranu, mnohé body týkající se článku 12 Úmluvy, které diplomantka tematizuje, zůstávají v rámci DP pouze načrtnuty a jsou formulovány velmi obecně. Namísto soustředěného zaměření na článek 12 – resp. právo vyjádřit se jako takové – má diplomantka tendenci spíše odbíhat k jiným (i když souvisejícím) tématům. Namísto do hloubky postupuje do šířky. Tak například diplomantka v podstatě nevěnuje pozornost možnostem, které článek 12 skýtá jakožto právo hmotné, nikoli jen jako právo procesního (nutno však říci, že ani Výbor pro práva dítěte nepostupuje v tomto ohledu jinak).

K tématu hmotněprávních důsledků článku 12 by se diplomantka mohla vyjádřit v rámci obhajoby. Jde mi o to zjistit, jaké povinnosti (a zda vůbec) vyplývají státům z článku 12 nad rámec povinnosti uskutečnit určité procesní kroky umožňující dítě vyslechnout. Co konkrétně znamená povinnost „věnovat patřičnou pozornost“ názorům dítěte? A lze článek 12 uplatňovat i horizontálním způsobem?

Celkově mám za to, že předloženou DP lze doporučit k obhajobě a navrhuji její hodnocení stupněm „**velmi dobře**“.

V Praze dne 8.5.2023

Mgr. Jaroslav Větrovský, Ph.D.